יוצא לאור לפרשת שופטים הי' תהא שנת פלאות אראנו
(מספר 24)

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

בשורת הגאולה

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן

מליובאוויטש

מלוקט מספרי השיחות תש"נ־תשנ"ב

יוצא לאור על ידי מערכת

"אוצר החסידים"

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ.י.

שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושלש לבריאה

הי' תהא שנת נפלאות גדולות

השער להוצאה הראשונה

מפתח ותוכן

תנש"א

לז. **3**

כבר סיימו כל עניני העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים", וסיימו גם ה"עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח; יש כבר השלימות ד"יפוצו מעינותיך חוצה" בכל קצוי תבל; "אכשור דרי" כפשוטו; הכל מבורר כבר; עומדים ברגעים האחרונים לפני הגאולה; כבר התחיל קיום היעוד "ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה"; גילוי הנבואה אצל משיח עוד לפני הגאולה בתור מעין והתחלה לשלימות גילוי הנבואה לאחרי הגאולה; הוראה בפועל: צריכים לפרסם לכל אנשי הדור שזכינו שהקב"ה בחר אדם בעל-בחירה שהוא יהי' נביא הדור, שיתן הוראות ועצות כו' עד להנבואה העיקרית - הנבואה [בוודאות] ד"לאלתר לגאולה", הנה משיח בא תיכף ומיד ממש, אט אט קומט די גאולה; כל עניני הגאולה כבר התחילו ונמשכו ונתקבלו בעוה"ז הגשמי; קבלת וקיום ההוראות ד"שופטיך" ו"יועציך" שבדורנו, ובפרט נשיא דורנו

(ש"פ שופטים, ז' אלול)

Reprinted with permission by:
Moshiach Awareness Center,
a Project of:
Enlightenment For The Blind, Inc.

602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095
Fax: (323) 934-7092

http://www.torah4blind.org
e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director

Printed in the U.S.A.

בשורת הגאולה

לז.

ע"פ המדובר כמה פעמים ובפרט לאחרונה – וועגן דער הכרזה והודעה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו[1]: „לאלתר לתשובה (ובמילא איז) לאלתר לגאולה", אַז מ'האָט שוין אַלץ פאַרענדיקט, אויך דער „צופּוצן די קנעפּ"[2], און עס דאַרף נאָר זיין „עמדו[3] הכן כולכם"[4] – און דאָס האָט מען שוין אויך פאַרענדיקט – אויף צו מקבל זיין פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש – איז פאַרשטאַנדיק, אַז מ'האַלט שוין איצטער באַ דעם זמן פון קיום היעוד „ואשיבה[5] שופטיך כו' ויועציך"[6], און נאָכמער: כבתחילה: מ'האָט שוין די התחלה דערפון, כדלקמן.

. . . בכל הדורות – אויך לפני תחה"מ של משה – איז נוגע די הלכה צו וויסן אַז „הא־ל מנבא את בני האדם"[7] (גילוי אלקות בגדרי הנבראים), ביז די שלימות בזה ווי ס'איז געווען באַ משה[8]. און נאָכמער – בכל דור איז שייך אַז „נביא אקים להם גו' כמוך"[9], ווי דער רמב"ם איז מבאר[10] אַז „כל נביא שיעמד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה כו'", ד.ה. אַז יעדער נביא איז אַ

---

1) „קול קורא" ב„הקריאה והקדושה" (סיון־תמוז תש"א. אלול תש"ב) – נדפסו באגרות־קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך.

2) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

3) אגרות־קודש שלו ח"ד ע' רעט. וש"נ.

4) ראה „היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.

5) ישעי' א, כו.

6) ראה פיה"מ להרמב"ם סנהדרין פ"א מ"ג, דמשמע שם ש„ואשיבה שופטיך גו'" יהי' עוד „לפני בוא המשיח" וכהסיום בכתוב זה „אחרי כן יקרא לך עיר הצדק גו'". וראה לקו"ש ח"ט ע' 105 הערה 74.

7) רמב"ם הל' יסודי התורה רפ"ז.

8) לקו"ש חכ"ג ע' 71. ע"ש.

9) פרשתנו יח, יח.

10) שם פ"ח ה"ב.

המשך פון נבואת משה ותורתו (נאָר אין דעם גילוי הנבואה זיינען פאַראַן חילוקי דרגות, ווי דער רמב"ם איז מבאר[11]). ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובפרט לאחרי וואָס „תחזור הנבואה לישראל"[12], וואָס איז „הקדמת משיח"[12] – די נבואה וואָס וועט זיין באַ משיח צדקנו (וואָס „נביא[13] גדול הוא קרוב למשה רבינו"), ואמרו חז"ל[14] אַז „גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון", און בכל דור ודור איז דאָ איינער וואָס איז ראוי לזה – דעריבער דאַרף מען וויסן אַלס אַ הלכה אויך בזמן הזה (נאָך פאַר דער גאולה), אז ס'איז דאָ די מציאות פון גילוי הנבואה (באַ משיח עוד לפני הגאולה), אַלס אַ מעין והתחלה („יועציך כבתחלה") צו שלימות גילוי הנבואה לאחרי הגאולה. דאָס הייסט, אַז דאָס איז ניט קיין חידוש וואָס וועט זיך אויפטאָן ערשט נאָך דער גאולה, נאָר די התחלה בזה ווערט שוין אויפגעטאָן פריער בבחי' „יועציך כבתחלה", דעריבער שרייבט עס דער רמב"ם אין זיין ספר הלכות (ובפרט אַז דער רמב"ם שרייבט בספרו אויך די הלכות וואָס זיינען נוגע לימות המשיח, אויך – די הקדמה לזה).

ע"פ הנ"ל וועט מען פאַרשטיין דעם אויפטו פון די לעצטע דורות בכלל ובפרט פון דעם איצטיקן דור ובפרט אין דעם איצטיקן זמן, וואָס לויט הכרזת והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו האָט מען שוין אַלץ פאַרענדיקט, און לויט אַלע סימנים האַלט מען שוין אין די לעצטע רגעים פאַר דער גאולה.

. . . מ'האָט די שלימות פון יפוצו מעינותיך חוצה בכל קצוי תבל, ובאופן המובן בשכל בני אדם, אפילו פון אַזאַ וואָס געפינט זיך אין חוצה שאין חוצה הימנו, און אויך – דער תרגום פון פנימיות התורה ותורת החסידות אין לשון עם ועם [רוסיש, וכיו"ב] דורך כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאופן דהולך ומוסיף ואור, ביז בימים האחרונים – אויך

11) פ"ז ה"ו.

12) רמב"ם אגרת תימן פ"ג.

13) רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב.

14) ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנג, א. שער הפסוקים פ' ויחי. תו"א ר"פ משפטים. ועוד.

אָפּגעדרוקט (ספר התניא, תושב"כ פון חסידות[15]) אויף „ברייל", דער כתב פאַר „סגי נהור" ר"ל (כמדובר לעיל[16]).

וע"פ די הכרזה הנ"ל פון כ"ק מו"ח אדמו"ר, אַז מ'האָט שוין פאַרענדיקט אַלע עניני העבודה, כולל די עבודה פון רבותינו נשיאינו אַלס „שופטיך" און „יועציך" עד היום הזה, און „אכשור דרי"[17] כפשוטו – איז פאַרשטאַנדיק, אַז ס'איז שוין געקומען די צייט פון „ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה" בתכלית השלימות (און מ'דאַרף ניט אָנקומען צו שוטרים, ווייל ס'איז שוין אַלץ מבורר), לאחרי די טעימה והתחלה בזה דורך רבותינו נשיאינו[18].

דערפון איז פאַרשטאַנדיק דער לימוד וואָס יעדערער האָט שטייענדיק אין שבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, די לעצטע רגעים פון גלות – אַז עס דארף זיין אַן עבודה בהתאם מדה כנגד מדה צו מצב הגאולה:

צו מפרסם זיין באַ זיך און ביי אַלע צו וועמען מ'קען דערגרייכן – אַז מ'דאַרף אויף זיך מקבל זיין און אויף זיך אָננעמען (מיט נאָכמער שטאַרקייט) די הוראות ועצות פון די „שופטיך" און „יועציך" שבדורנו – „מאן מלכי רבנן"[19] בכלל, ובפרט נשיא דורנו – וועלכער קומט בהמשך צו רבותינו נשיאינו שלפניו – דער שופט דורנו ויועץ דורנו און נביא דורנו,

וכציווי התורה הנ"ל[9]: „נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודיבר אליהם את כל אשר אצונו", „אליו תשמעון"[20], וכפס"ד

15) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר – נדפס בקיצורים והערות לתניא ע' קיח ואילך. אגרות קודש שלו ח"ד ע' רכא ואילך. וראה שם ח"ה ע' צ.

16) שיחת ש"פ עקב (סה"ש ה'תנש"א ע' 764 ואילך).

17) ל' חז"ל – יבמות לט, ב. חולין צג, ב.

18) ראה פיה"מ להרמב"ם שבהערה 6: ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחילה . . זה יהי' בלי ספק כשיכון הבורא ית' לבות בני אדם ותרבה זכותם ותשוקתם לשם יתברך ותגדל חכמתם לפני בוא המשיח כו'.

19) ראה גיטין סב, א.

20) פרשתנו יח, טו.

הרמב״ם הנ״ל, אַז אויב איינער האָט די מעלות ושלימויות וואָס אַ נביא דאַרף האָבן און באַווייזט אותות ומופתים – ווי מ׳האָט געזען און מ׳זעט בהמשך קיום ברכותיו באַ נשיא דורנו – איז „אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו׳ אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון״, דורך דעם וואָס „יאמר דברים העתידים להיות בעולם ויאמנו דבריו״[21] (ווי מ׳האָט עס געזען באַ כ״ק מו״ח אדמו״ר),

און נאָכמער: „נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא – ווי דאָס איז בנוגע צו נשיא דורנו, און דאָס ווערט נמשך בדור שלאחריו ע״י תלמידיו כו׳ – הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השני צריך חקירה״[22]; מ׳דאַרף אים פאָלגן גלייך תיכף ומיד נאָך „קודם שיעשה אות״, און „אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו שמא אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו׳ שנאמר[23] לא תנסו את ה׳ אלקיכם כאשר נסיתם במסה כו׳ אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה׳ בקרבם ולא יהרהרו ולא יחשבו אחריו כו׳״[22], וואָרום מ׳איז מאמין אין דברי הנביא, ניט ווייל דאָס איז זיינע דעם נביא׳ס רייד, נאָר ווייל דאָס איז דעם אויבערשטן׳ס רייד דורך דעם נביא!

. . . האָט מען די הוראה כנ״ל, אַז מ׳דאַרף מפרסם זיין לכל אנשי הדור, אַז מ׳האָט זוכה געווען אַז דער אויבערשטער האָט אויסגעקליבן און ממנה געווען אַ בעל־בחירה, וואָס מצד עצמו איז ער שלא בערך העכער פון אנשי הדור, אַז ער זאָל זיין „שופטיך״ און „יועציך״ און דער נביא הדור, וועלכער זאָל אָנווייזן הוראות און געבן עצות בנוגע צו דער עבודה פון אַלע אידן און אַלע מענטשן פון דעם דור, בכל עניני תורה ומצוות, און בנוגע צו דעם אַלגעמיינעם טאָג טעגלעכן לעבן און אויפפירונגען, אויך אין „בכל דרכיך (דעהו)״ און „כל מעשיך (יהיו לשם שמים)״[24],

---

21) רמב״ם שם רפ״י.

22) שם ה״ה.

23) ואתחנן ו, טז.

24) משלי ג, ו. אבות פ״ב מי״ב. וראה רמב״ם הל׳ דיעות ספ״ג. טושו״ע או״ח סרל״א.

ביז – די נבואה העיקרית – די נבואה[25] אַז „לאלתר לגאולה" און תיכף ומיד ממש „הנה זה (משיח) בא"[26].

. . . און דורך דער קבלה וקיום ההוראות פון „שופטיך" און „יועציך" שבדורנו – ווערט דורך דעם גופא דער מעין און התחלה פון קיום התפלה[27] „השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלימה, במכ"ש פון דעם וואָס „סוף מעשה במחשבה תחלה"[28], עאכו"כ אַז דאָס איז שוין אויך אין דיבור („ניב שפתיים", ענין הנבואה), ווי ס'איז נהוג לאחרונה צו אַרויסברענגען די דברים בדיבור, כולל ובמיוחד – אַז אָט אָט קומט די גאולה.

– וואָס עפ"ז האָט מען אויך אַן ענטפער אויף דער שאלה וואָס מ'פרעגט אויף דעם וואָס מ'רעדט לאחרונה אַז די גאולה קומט תיכף ומיד ממש – לכאורה: ווי קען דאָס אַזוי גלאַטיק דורכגיין און מצליח זיין; ווי וועלן די בני־בית זיך אָפּרופען אויף דעם, און וואָס וועט די וועלט זאָגן אויף דעם?! איז דער ענטפער, אַז אויב די עניני הגאולה וואָלטן געווען אַ חידוש, וואָלט אפשר געווען אַן אָרט אויף דער שאלה; וויבאַלד אָבער אַז די גאולה איז ניט קיין חידוש דבר, נאָר כל עניני הגאולה האָבן זיך שוין אָנגעהויבן („כבתחלה") און זיינען שוין נמשך ונתקבל געוואָרן אין עולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' „ויועציך כבתחלה") – וועט ניט זיין אַ פלא ווען די גאולה קומט תיכף ומיד ממש!

(משיחות ש"פ שופטים, ז' אלול תנש"א)

25) לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בודאות – ראה מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שנה-ו.

26) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

27) ברכה הי"א דתפלת העמידה.

28) פיוט „לכה דודי".

ע"פ המדובר כמה פעמים ובפרט לאחרונה – בנוגע להכרזת והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו[1]: "לאלתר לתשובה (ובמילא) לאלתר לגאולה", שכבר סיימו הכל, גם את "צחצוח הכפתורים"[2], וצריך רק להיות "עמדו[3] הכן כולכם"[4] – וגם את זה כבר סיימו – לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש – מובן, שאוחזים כבר עתה בזמן של קיום היעוד "ואשיבה[5] שופטיך גו' ויועציך", ויתירה מזו: כבתחילה: כבר ישנה ההתחלה בזה, כדלקמן.

. . . בכל הדורות – גם לפני תחה"מ של משה – נוגע ההלכה לדעת ש"הא-ל מנבא את בני האדם"[7] (גילוי אלקות בגדרי הנבראים), עד השלימות בזה כפי שהי' אצל משה[8]. ויתירה מזו – בכל דור שייך ש"נביא אקים להם גו' **כמוך**"[9], כמבואר ברמב"ם[10] ש"כל נביא שיעמד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה **משה בתורה** כו'", כלומר, שכל נביא הוא המשך נבואת משה ותורתו (אלא **שבגילוי** הנבואה ישנם חילוקי דרגות, כמבואר ברמב"ם[11]). ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובפרט לאחרי ש"תחזור הנבואה לישראל"[12], שהיא "הקדמת משיח"[12] – הנבואה שתהי' אצל משיח צדקנו (ש"נביא[13] גדול הוא קרוב למשה רבינו"), ואמרו חז"ל[14] ש"גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון", ובכל דור ודור ישנו אחד הראוי לזה – לכן צריכים לדעת בתור הלכה גם בזמן הזה (עוד קודם הגאולה), שישנה המציאות דגילוי הנבואה (אצל משיח עוד לפני הגאולה), כמעין והתחלת ("יועציך **כבתחלה**") שלימות גילוי הנבואה לאחרי הגאולה. היינו, שאין זה חידוש שיתחדש רק לאחרי הגאולה, אלא שההתחלה בזה נפעלת עוד קודם בבחי' "יועציך כבתחלה", ולכן כותב זאת הרמב"ם בספר ההלכות שלו (ובפרט שהרמב"ם כותב בספרו גם את ההלכות הנוגעות לימות המשיח, גם – ההקדמה לזה).

ע"פ הנ"ל יובן החידוש דדורות האחרונים בכלל ובפרט דדורנו זה

ובפרט בזמן זה, שע״פ הכרזת והודעת כ״ק מו״ח אדמו״ר **נשיא דורנו** כבר סיימו הכל, וע״פ כל הסימנים אוחזים כבר ברגעים האחרונים לפני הגאולה.

. . . ישנה השלימות דיפוצו מעינותיך חוצה בכל קצוי תבל, ובאופן המובן בשכל בני אדם, אפילו של זה הנמצא בחוצה שאין חוצה הימנו, וגם – תרגום פנימיות התורה ותורת החסידות בלשון עם ועם [רוסית, וכיו״ב] ע״י כ״ק מו״ח אדמו״ר נשיא דורנו, ובאופן דהולך ומוסיף ואור, עד לימים האחרונים – שנדפס גם (ספר התניא, תושב״כ דחסידות[15]) ב״בריַיל״, הכתב עבור ״סגי נהור״ ר״ל (כמדובר לעיל[16]).

וע״פ ההכרזה הנ״ל דכ״ק מו״ח אדמו״ר, שכבר סיימו את כל עניני העבודה, כולל העבודה דרבותינו נשיאנו כ״שופטיך״ ו״יועציך״ עד היום הזה, ו״אכשור דרי״[17] **כפשוטו** – מובן, שכבר הגיע הזמן ד״ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה״ בתכלית השלימות (ואין צריכים לשוטרים, כיון שכבר הכל מבורר), לאחרי הטעימה וההתחלה בזה ע״י רבותינו נשיאנו[18].

מזה מובן הלימוד לכל או״א בעמדנו בשבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, הרגעים האחרונים דהגלות – שצריכה להיות עבודה בהתאם מדה כנגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאפשר להגיע אליהם – שצריכים לקבל על עצמם ולקחת על עצמם (ביתר חוזק) את ההוראות והעצות ד״שופטיך״ ו״יועציך״ שבדורנו – ״מאן מלכי רבנן״[19] בכלל, ובפרט נשיא דורנו – הבא בהמשך לרבותינו נשיאנו שלפניו – שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו,

וכציווי התורה הנ״ל[9]: ״נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודיבר אליהם את כל אשר אצונו״, ״אליו תשמעון״[20], וכפס״ד הרמב״ם הנ״ל, שאם יש לאחד המעלות והשלימויות שצריכים להיות לנביא והוא מראה אותות ומופתים – כפי שראו ורואים בהמשך קיום

ברכותיו אצל נשיא דורנו – הרי „אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון", עי"ז ש„יאמר דברים העתידים להיות בעולם ויאמנו דבריו"[21] (כפי שראו זאת אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר),

ויתירה מזו: „נביא שהעיד לו נביא אחר שהוא נביא – כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, ונמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו' – הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השני צריך חקירה"[22]; וצריכים לציית לו תיכף ומיד עוד „קודם שיעשה אות", ו„אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו שמא אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו' שנאמר[23] לא תנסו את ה' אלקיכם כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבם ולא יהרהרו ולא יחשבו אחריו כו'"[22], כיון שמאמינים בדברי הנביא, לא משום שאלו דבריו של הנביא, אלא משום שאלו דברי **הקב"ה** ע"י נביא **זה!**

. . . ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה„שופטיך" ו„יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בנ"י וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגת היום יום הכללית, גם ב„בכל דרכיך (דעהו)" ו„כל מעשיך (יהיו לשם שמים)"[24],

עד – הנבואה העיקרית – הנבואה[25] ש„לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש „הנה זה (משיח) בא"[26].

. . . וע"י הקבלה וקיום ההוראות ד„שופטיך" ו„יועציך" שבדורנו – נעשה עי"ז גופא מעין והתחלת קיום התפלה[27] „השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלימה, במכ"ש מ„סוף מעשה במחשבה תחלה"[28], עאכו"כ שזה כבר גם בדיבור („ניב שפתיים", ענין הנבואה), כנהוג לאחרונה לבטא את הדברים בדיבור, כולל ובמיוחד – שהנה הנה באה הגאולה.

– ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שמדברים לאחרונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש – לכאורה: כיצד זה יכול לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגיבו בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך?! והמענה הוא, שאילו עניני הגאולה היו חידוש, אולי הי' מקום לשאלה; אבל היות והגאולה אינה חידוש דבר, אלא כל עניני הגאולה התחילו כבר („כבתחלה") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' „ויועציך כבתחלה") – לא יהי' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!

לעילוי נשמת
אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
איש אמת תם וישר מלאכתו מלאכת שמים
הרה"ח הרה"ת ר' **מנחם אהרן**
ב"ר **יוסף הכהן** ע"ה
ראדאל
אהוב לבריות וחביב לכל אדם
קיבל את כולם בסבר פנים יפות
אוהב שלום ורודף שלום
זכה להיות שליח כ"ק אדמו"ר מה"מ
מסר נפשו לעניני חנוך עטה"ק
קירב משפחות רבות לתורה ומצוות
נטע הכרת הבורא ע"י גילוי נפלאות הבורא
לתלמידים הרבה באהבה
זכה לגדל ולראות בנים ובני בנים
דור ישרים יבורך
עוסקים בתורה ומצוות בדרכי החסידות
ומהם שלוחי המלך
נפטר ביום שני לסדר וטיהרו הכהן
כ"ח ניסן ה'תשע"ז
ת. נ. צ. ב. ה.
(מנוסח המצבה)

*

נדפס ע"י משפחתו שיחיו

לעילוי נשמת

החייל ב״צבאות השם״ **שכנא** ע״ה

בן ר׳ **שלמה אלי׳** שיחי׳

נפטר בדמי ימיו, כ״א מנ״א ה׳תשנ״ט

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות אחיו ואחיותיו שיחיו

ולזכות הוריו

הרה״ת ר׳ **שלמה אלי׳** וזוגתו מרת **שרה** שיחיו

מארקאוויטש

לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק

ומתוך בריאות הנכונה, ולשנת ברכה והצלחה בגו״ר

*

נדפס ע״י ידידיהם

הרה״ת ר׳ **יוסף יצחק הלוי** וזוגתו מרת **גיטל רחל** שיחיו

שגלוב

הי׳ שותף בהפצת עניני ״משיח וגאולה״!!!

להקדשות ולפרטים נוספים:

טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)

אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner

In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula*!!!

To Dedicate This Publication

In Honor Of Your Family Or A Loved Ones

For More Info. Call:

(718) 753-6844 or (323) 934-7095

or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:

http://www.torah4blind.org

To dedicate an issue in honor of a loved one, call (323) 934-7095